

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Veroniky Poláčkovej v právnej veci navrhovateľky: **M. – S., s.r.o.**, B., zastúpená: *A. Z. Z., s.r.o., T.*, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Dobrovičova č. 8, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/38/2009 zo dňa 08.09.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/38/2009 zo dňa 08. septembra 2009 **m e n í** v časti výroku o výške uloženej pokuty tak, že navrhovateľka **je povinná** zaplatiť pokutu vo výške 20 000 €, vo zvyšku napadnuté rozhodnutie odporkyne **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Odporkyňa rozhodnutím č. RP/38/2009 zo dňa 08.09.2009 uložila navrhovateľke za porušenie povinnosti ustanovenej v § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) tým, že navrhovateľka v programe Dnes dňa 30.03.2009 o cca 19.25 hod. odvysielala príspevok *Dobodaná žena v nemocnici*, ktorý obsahom a spôsobom svojho spracovania zasiahol do ľudskej dôstojnosti, dobrej povesti a dobrého mena osoby, o zranení ktorej príspevok informoval, za čo bola uložená navrhovateľke sankcia – pokuta

podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 5 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 33 000 €.

Rada vydané rozhodnutie zdôvodnila tým, že verejný záujem na odvysielaní informácií obsiahnutých v predmetnom príspevku spôsobom, akým boli odvysielané, nie je zjavný. Sprostredkovanie takýchto informácií zasiahlo do ľudskej dôstojnosti a dobrého mena, dobrej povesti ako aj práva na súkromie ženy, o zranení ktorej príspevok informoval. Rada zdôraznila, že v príspevku odznelo meno obce B., v ktorej zranená žena žije, odznel tiež presne vek zranenej ženy, ako aj fakt, že má dvoch synov. Vizuálnu časť príspevku tvorilo okrem iného celkovo desať záberov rôznej dĺžky a z rôznych uhlov na dom zranenej ženy. Celkové trvanie príspevku bez zahlásenia moderátorom je cca 1 minúta 33 sekúnd. Na viacerých záberoch bolo jasne viditeľné popisné číslo domu, rada preto na podklade skutočností, ktoré odzneli v príspevku vo verbálnej alebo vizuálnej forme dospela k záveru, že ženu, o zranení ktorej informoval, bolo možné jednoznačne identifikovať pre svoje širšie okolie. Odporkyňa v rozhodnutí poukázala na rozhodnutia, ktoré boli vydané pre porušenie povinnosti navrhovateľky upravenej v ustanovení § 19 ods. 1 citovaného zákona. Zároveň zdôvodnila výšku pokuty uloženej navrhovateľke.

Proti rozhodnutiu odporkyne podala včas opravný prostriedok navrhovateľka uvádzajúc, že jednoznačne odmieta, že by nejakým spôsobom negatívne zasahovala do povesti zranenej osoby. Práve naopak, je presvedčená, že aj keď ide o príbeh jedného človeka, odvysielanie reportáže bolo navyše aj vo verejnom záujme. Prípacom podozrení z týrania blízkej a zverenej osoby totiž prikladajú zvýšenú pozornosť aj štátne orgány. O snahe interpretovať celú situáciu čo najpresnejšie svedčí aj fakt, že navrhovateľka oslovila odborníka z odboru psychológie, aby sa pokúsil vzniknutú situáciu vo všeobecnosti objasniť z odborného pohľadu. Vzhľadom na novinársku etiku a ochranu osoby, o ktorej zraneniach navrhovateľka v reportáži informovala, neuviedla v reportáži jej meno, neprišlo k jej identifikácii a vo všeobecnosti a v rozsahu širšej verejnosti táto ani nemohla byť na základe odvysielaného identifikovateľná. Pokiaľ nie je možné z obsahu odvysielaného príspevku jasne a presvedčivo bez akýchkoľvek pochybností určiť osobu, ktorej sa príspevok dotýkal, nie je možné, hoci aj reštriktívnymi výkladmi určiť osobu, aktívne legitimovanú na uplatnenie inštitútu ochrany osobnosti. Z obsahu príspevku jasne vyplýva, že v celom príspevku nebola ani raz uvedená konkrétna zmienka, ktorá by naznačovala, že práve daná fyzická osoba je osobou, do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd malo byť zasiahnuté.

Na základe platného ústavného práva Slovenskej republiky je každé pôsobenie štátneho orgánu na ochranu základného práva a slobody mimo výslovne priznanej pôsobnosti neprípustné. Orgány verejnej správy nemôžu na základe článku 2 ods. 2 Ústavy SR obmedzovať práva osôb vo väčšej miere než im dovoľuje zákon a v jeho medziach a to ani prostredníctvom správnej úvahy. Práve posudzovanie spôsobu spracovania programu a to aj z kvalitatívneho hľadiska, je podľa názoru navrhovateľky takým konaním, ktoré je nad rámec oprávnení, ktoré odporcovci ukladá zákon o vysielaní a retransmisii.

V odôvodnení rada argumentuje, že na základe správnej úvahy dospela k záveru, že do ľudskej dôstojnosti bolo zasiahnuté odvysielaním informácií nasledovného znenia:

- 49 ročná žena z obce B.,
- matka dvoch synov,
- vizuálny záber rodinného domu, pred ktorým stojí redaktor,
- vizuálny záber na neidentifikované osobné motorové vozidlo stojace pred domom, pred ktorým stojí redaktor.

Rada nedostatočne zistila skutkový stav a dospela k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, na základe čoho vydala nezákonné a vecne nesprávne rozhodnutie. Podľa názoru navrhovateľky v napadnutom rozhodnutí rady absentuje skutková veta (nie je vyšpecifikovaná) a z tohto dôvodu považuje rozhodnutie odporkyne za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, keďže nie je možné ustáliť akým spôsobom, komu, čím konkrétne bolo zasiahnuté do ľudskej dôstojnosti.

Odporkyňa na svojom zasadnutí dňa 08.09.2009 rozhodla rozhodnutím č. RP/38/2009 o uložení sankcie. Podkladom pre rozhodnutie rady podľa písomných vyjadrení bol písomný prepis príspevku, Správa o šetrení sťažností č. 1640/72-2009 a písomné vyjadrenie navrhovateľky zo dňa 21.07.2009. Ani v Správe o šetrení sťažnosti, ani v Oznámení o začatí správneho konania, ani Rozhodnutí č. RP/38/2009 nie je uvedené, či rada ako kolektívny orgán verejnej správy zložený z deviatich členov, a rozhodujúci verejným hlasovaním hlasovala na podklade všetkých dostupných dôkazov získaných Kanceláriou Rady v správnom konaní, či sa oboznámil so všetkými dôkazmi osobne a samostatne. Odporkyňa musí dbať nad dodržiavaním zákonov a sama koná len v súlade s ustanoveniami platných právnych noriem.

Navrhovateľka má za to, že rada v tomto konkrétnom prípade posúdila vec právne nesprávne, nakoľko skutková podstata, z ktorej vychádzala, nemá oporu v spisoch, pretože podľa dostupných informácií nebol uskutočnený pred rozhodovaním a hlasovaním rady dôkaz – premietnutie záznamu posudzovanej relácie, príspevku relácie D. zo dňa 30.03.2009. Písomná analýza relácie uskutočnená pracovníkmi Kancelárie Rady, nemôže byť dostatočným podkladom pre rozhodnutie, nemôže byť istým vodítkom, načrtnúť okruh právnych a skutkových problémov, podriadiť ich pod konkrétne ustanovenia konkrétnych zákonov, a to predovšetkým kvôli skutočnosti, že sa jedná o rozhodnutie Rady pre televízne a rozhlasové vysielanie a nie rozhodnutie Kancelárie Rady pre televízne a rozhlasové vysielanie.

Pokiaľ sa týka výšky uloženej sankcie 33 000 €, má navrhovateľka za to, že táto v nadväznosti na vyššie uvedené argumenty je neprimerane vysoká, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nespĺňa funkciu výchovnú ani preventívnu a vzhľadom na predchádzajúce výšky udelených sankcií za porušenie ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. nevidí ani kontinualitu sankčného trestania správneho orgánu. Má za to, že odporkyňa udeľuje výšky finančných sankcií bez zjavného logického postupu v závislosti od kvantity a kvality posudzovaného porušovania.

Na základe všetkých vyššie uvedených argumentov a dôkazov má navrhovateľka za to, že rozhodnutie č. RP/38/2009 zo dňa 08.09.2009 bolo vydané na základe nesprávne posúdeného skutkového a právneho stavu, nemá oporu v spisoch, je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné v celom svojom rozsahu. Preto žiada Najvyšší súd SR, aby po zvážení všetkých dostupných dôkazných prostriedkov rozhodnutie odporkyne č. RP/38/2009 zo dňa 08.09.2009 vo veci uloženia pokuty vo výške 33 000 € za porušenie § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. zamietol.

K podanému opravnému prostriedku sa písomne vyjadrila odporkyňa dňa 27.11.2009 uvádzajúc, že vzhľadom na objektívnu zodpovednosť právnických osôb sú proklamované snahy vysielať irelevantné. Jedinou podstatnou skutočnosťou pri posudzovaní súladu napadnutého príspevku s povinnosťami ustanovenými v zákone č. 308/2000 Z.z. je iba výsledok týchto snáh a teda samotný príspevok. Použitie podmieňovacieho spôsobu pri informáciách z intímnej a súkromnej sféry fyzickej osoby nemôže samo o sebe vylúčiť zásah do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd fyzickej osoby. V príspevku odznelo meno obce B., v ktorej zranená žena žije, odznel tiež presný vek zranenej ženy ako aj fakt, že má dvoch synov. Vizualnu časť príspevku tvorilo okrem iného celkovo desať záberov rôznej dĺžky a z rôznych uhlov na dom zranenej ženy (celkové trvanie zhlásenia moderátorom je cca 1 min 33 sek.). Na viacerých záberoch je jasne viditeľné (v niektorých záberoch priblížené a zaostrené) popisné číslo domu.

Z ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. je však zrejmé, že v prípade, ak dôjde k zásahu do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných, odporkyňa ako správny orgán dohliadajúci na dodržanie ustanovení zákona č. 308/2000 Z.z. koná bez ohľadu na skutočnosť, akým spôsobom sa o možnom porušení dozvedela. Zo zákona č. 308/2000 Z.z. ako aj zo zákona č. 71/1967 Zb. vyplýva, že odporkyňa koná z vlastného podnetu alebo na základe sťažnosti.

V príspevku odzneli tvrdenia redaktora o vážnych nezhodách v rodine zranenej ženy. Z príspevku tiež vyznelo, že je možné, že zranenie bolo východiskom tejto ženy zo svojej neľahkej situácie, pričom bolo poukázané na jej psychickú labilnosť. Odporkyňa v napadnutom rozhodnutí skonštatovala, že práve tieto skutočnosti bez ohľadu na ich pravdivosť patria do súkromnej intímnej sféry jednotlivca. Odporkyňa dospela k záveru, že z celkového spracovania príspevku nie je zrejmé, aký verejný záujem navrhovateľka odvysielaním daného príspevku sledovala.

Vzhľadom na fakt, že navrhovateľka nešpecifikuje z akého dôvodu odporkyňa nedostatočne zistila skutkový stav a dospela k nesprávnemu právnemu posúdeniu, považuje tento argument za neopodstatnený a nepravdivý.

Ako už odporkyňa uviedla v jednej z predchádzajúcich častí tohto vyjadrenia, v rámci správnej úvahy, ktorú v napadnutom rozhodnutí náležite odôvodnila dospela k záveru, že osoba, do ktorej ľudskej dôstojnosti, dobrej povesti a dobrého mena bolo zasiahnuté bola jasne identifikovateľná pre svoje širšie okolie. Je nepopierateľné, že dôsledky takéhoto zásahu sa prejavujú najintenzívnejšie práve v širšom okolí danej osoby. Z tohto dôvodu dospela

odporkyňa k záveru, že daná osoba bola jasne identifikovateľná a odvysielaním príspevku teda došlo k porušeniu ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z..

Navrhovateľka bola vyzvaná odporkyňou v oznámení o začatí správneho konania, aby zaslala svoje stanovisko a navrhla dôkazy, to znamená, že odporkyňa postupovala podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku – dala navrhovateľke možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia vyjadrila k jeho podkladu a spôsobu jeho zistenia. Navrhovateľka mala tiež právo požiadať odporkyňu o nariadenie ústneho pojednávania v prípade, že sa chcela pred vydaním rozhodnutia dodatočne vyjadriť k podkladom rozhodnutia, príp. k spôsobu ich zistenia. Navrhovateľka túto možnosť nevyužila.

Podkladom pre predmetné rozhodnutie odporkyne bol písomný prepis príspevku *Dobodaná žena* odvysielaného v rámci programu dňa 30.03.2009, záznam vysielania predmetného programu a písomné vyjadrenie navrhovateľky. Odporkyňa pri svojom rozhodovaní nepoužila žiadne ďalšie podklady, nakoľko dospela k záveru, že skutkový stav veci bol dostatočne a spoľahlivo zistený, a to vzhľadom na záznam vysielania dotknutého programu.

Tvrdenie navrhovateľky, že podľa jej dostupných informácií nebol pred rozhodovaním a hlasovaním rady vykonaný dôkaz – premietnutie záznamu, je nepodložené, vychádza len z domnienok navrhovateľky navyše je zavádzajúce. Tak, ako už bolo uvedené, odporkyňa sa náležite a v miere dostatočnej pre rozhodnutie vo veci oboznámila so skutkovým stavom, a to na základe prepisu a popisu skutkového stavu vypracovaného Kanceláriou Rady, ako aj vzhľadom na predmetné príspevky.

Odporkyňa nesúhlasí s tvrdením navrhovateľky, že predmetný správny spis neobsahuje zmienku o vzhľadom na dotknutého reklamného spotu odporcom. Členovia rady na zasadnutí dňa 23.06.2009 hlasovaním rozhodli o tom, že existuje dôvodné podozrenie z porušenia ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. a začali správne konanie voči navrhovateľke. V napadnutom rozhodnutí odporkyňa explicitne uviedla, že sa oboznámila so skutkovým stavom (str. 2). Uznesenie odporkyne o začatí správneho konania predpokladá, že odporkyňa sa dôkladne oboznámila s podkladmi pre začatie správneho konania, ktorými sú prepis a popis skutkového stavu a záznam vysielania programu *Dnes* zo dňa 30.03.2009, nakoľko odporkyňa si je vedomá, že správny orgán je povinný svedomite a zodpovedne zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom konania. Preto odporkyňa považovala uvedené podklady pre rozhodnutie za nesporné.

Ako bolo uvedené v napadnutom rozhodnutí odporkyňa pri určovaní výšky pokuty prihliadla na výraznú intenzitu zásahu do ľudskej dôstojnosti, dobrého mena a dobrej povesti dotknutej osoby. Odporkyňa tiež prihliadla na vysoký počet právoplatných sankcií, ktoré boli navrhovateľke udelené za závažné porušenia ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. (3x 1 000 000,-- Sk – cca 33 000 €, 1x 3 000 000,-- Sk – cca 100 000 € a 2x 500 000,-- Sk – cca 16 600 €).

Na základe vyššie uvedeného má odporkyňa za to, že ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenie zákona. Ďalej má za to, že jej rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb., nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení zákona č. 71/1967 Zb., a že navrhovateľka nebola na svojich právach ukrátená rozhodnutím, ani postupom správneho orgánu, a že napadnuté rozhodnutie a postup je v súlade so zákonom a navrhuje, aby Najvyšší súd SR v súlade s § 250q ods. 2 OSP vydal nasledujúci rozsudok:

Najvyšší súd SR rozhodnutie odporkyne č. RP/38/2009 zo dňa 08.09.2009 potvrdzuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku, preskúmal rozhodnutie odporkyne postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu č. 205-PgO/O-2823/2009 ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov a po vypočutí zástupcov účastníkov na pojednávaní súdu 11.03.2010 dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky je čiastočne dôvodný.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. v znení účinnom ku dňu 31.03.2009 (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) programová služba a všetky jej zložky nesmú spôsobom svojho spracovania a svojim obsahom zasahovať do ľudskej dôstojnosti a slobôd iných.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie :

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 5 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z.z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 100 000,-- Sk do 5 000 000,-- Sk, ak vysielala programy a iné časti programovej služby, ktorých obsah je v rozpore s povinnosťami podľa § 19.

Najvyšší súd SR z obsahu administratívneho spisu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného zvukovo-obrazového záznamu zistil, že dňa 30.03.2009 o cca 19.25 hod. odvysielala navrhovateľka program *Dnes*, v rámci ktorého so začiatkom o cca 19.31 hod. odvysielala príspevok *Dobodaná žena v nemocnici*. Z obsahu odvysielaného príspevku bolo zistené, že v príspevku bola odvysielaná reportáž o zranení 49-ročnej ženy z obce B., ktorú hospitalizovali do T. nemocnice s bodnými ranami a so silným krvácaním, v dôsledku bodnutia kuchynským nožom do brucha.

V príspevku odznelo meno obce B., v ktorej zranená žena žije, odznel presný vek zranenej ženy – 49 rokov, ako aj fakt, že má dvoch synov. Obsahom vizuálnej časti príspevku bolo celkovo desať záberov rôznej dĺžky a z rôznych uhlov na dom zranenej ženy, pričom z obsahu uvedených záberov bolo možné jednoznačne identifikovať číslo domu X., ako aj ŠPZ vozidla, ktoré pred domom bolo zaparkované – ŠPZ: X. Celkové trvanie príspevku bolo zistené v dĺžke viac ako 1 min. Na podklade uvedeného skutkového stavu veci dospel senát najvyššieho súdu k záveru, ktorý je totožný so závermi správneho orgánu, že na podklade údajov a skutočností obsiahnutých v predmetnom príspevku, ktoré odzneli vo verbálnej aj vizuálnej forme, bola žena, o zranení ktorej príspevok informoval, jednoznačne identifikovateľná pre svoje širšie okolie.

Podľa článku 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

V danom prípade z opisu predmetného príspevku vyplynulo, že navrhovateľka odvysielala viaceré zábery (asi 10 záberov), ktoré detailne zobrazovali dom, v ktorom zranená 49-ročná žena v obci B. žije. Na základe uvedených záberov bolo jednoznačne možné identifikovať tento dom, najmä detailnými zábermi na číslo domu č. 643. Rovnako, podľa názoru súdu, bolo možné na zaparkovanom vozidle, nachádzajúcom sa pred uvedeným domom rozlíšiť ŠPZ uvedeného vozidla X.

Posudzovaná reportáž vo verbálnej aj vizuálnej forme, spolu s informáciou o zdravotnom stave ženy a polemika o príčine vzniku zranenia, z ktorých reportér dedukoval záver, že mohlo ísť o spáchanie pokusu samovraždy, podľa senátu vedie k záveru, že príspevok je potrebné považovať za dehonestujúci a urážajúci, znevažujúci právo na súkromie. Súd konštatuje, že prítomnosť televíznej kamery pred domom poškodenej ženy bola nadbytočná a nežiaduca najmä preto, že dotknutej osobe nebolo autorom príspevku umožnené, aby sa bránila (účinne) a uplatnila tak právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, prípadne vyjadrila nesúhlas s obsahom tvrdení.

Právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti zahŕňa aj právo na ochranu osobnej cti dobrej povesti, pričom zahŕňa aj právo na súkromie bez nežiaducej širokej publicity v televíznom programe. Súd sa stotožnil s argumentáciou navrhovateľky v tom smere, že je vo verejnom záujme potrebné, *poukazovať na násilie realizované na ženách v domácom prostredí.*

Sporným zostáva, či zvolená forma ako aj samotné odvysielanie príspevku v takejto podobe poškodenej žene pomohol alebo jej poškodil. Vo verejnom záujme je, aby bola verejnosť informovaná predovšetkým o páchatel'och domáceho násillia a aby jeho obetiam bola poskytnutá ochrana, čo však posudzovaný príspevok nerešpektoval.

Poukazujúc na uvedené možno podľa senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konštatovať, že odporkyňa v preskúmanom rozhodnutí zákonne rozhodla, keď považovala zranenie ženy a využitie ľudskej tragédie pre účely výroby uvedenej reportáže, za hrubý

a neodôvodnený zásah do ľudskej dôstojnosti zranenej ženy, ako aj do jej základných ľudských a osobnostných práv.

Z obsahu administratívneho spisu senát najvyššieho súdu zistil, že v tomto prípade bolo správne konanie začaté na podklade podanej sťažnosti č. 1640/72-2009, ktorá bola doručená rade dňa 23.04.2009, sťažovateľom bola fyzická osoba. Po preverení obsahovej stránky sťažnosti bolo radou začaté oznámením o začatí správneho konania č. 205-PgO/O-2823/2009 zo dňa 08.07.2009 správne konanie. Oznámenie bolo doručené navrhovateľke dňa 13.07.2009. K uvedenému oznámeniu sa písomne odporkyňa dňa 21.07.2009 vyjadrila, zároveň bolo navrhovateľke doručená na jej žiadosť zo dňa 13.07.2009 monitorovacia správa dňa 21.07.2009.

Navrhovateľka v podanom opravnom prostriedku namietala, že rada sa neoboznámila s obsahom obrazovo-zvukového záznamu predmetného príspevku. Odporkyňa sa k uvedenej námietke vyjadrila vo svojom písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku tak, že rada sa na svojom zasadnutí dňa 08.09.2009 oboznámila s obsahom obrazovo-zvukového nosiča a rovnako sa s ním odporkyňa dôkladne oboznámila, ako so súčasťou podkladu pre začatie správneho konania, keďže správny orgán si je vedomý svojej povinnosti svedomite a zodpovedne zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom konania.

Súd sa oboznámil aj s obsahom zápisnice so zasadnutia rady zo dňa 08.09.2009, z obsahu ktorého konštatuje, že uvedená zápisnica obsahuje len zápisnicu o hlasovaní rady, nie je v nej uvedený záznam, že by sa rada oboznámila s obsahom zvukovo-obrazového záznamu príspevku.

Súd z uvedeného dôvodu vykonal na pojednávaní dňa 11.03.2010 dokazovanie, keď sa senát oboznámil s obsahom obrazovo-zvukového záznamu predmetného príspevku.

Za porušenie povinnosti vysielateľom televíznej programovej služby upravenej v § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. umožňuje zákon o vysielaní a retransmisii uložiť vysielateľovi televíznej programovej služby pokutu vo výške v rozpätí od 100 000,-- Sk do 5 000 000,-- Sk. V tomto prípade bola navrhovateľke uložená pokuta vo výške 33 000 €.

Najvyššiemu súdu SR z jeho rozhodovacej činnosti sú známe niektoré rozhodnutia rady, najmä rozhodnutia č. RP/73/2007 zo dňa 18.12.2007, ktorým bola uložená pokuta navrhovateľke vo výške 500 000,-- Sk, ďalej rozhodnutie č. RP/72/2007 zo dňa 18.12.2007, ktorým po zmene rozhodnutia odporkyne bola rozsudkom Najvyššieho súdu SR uložená pokuta vo výške 2 000 000,-- Sk, ako aj rozhodnutie č. RP/17/2008 zo dňa 03.06.2008 vo výške 500 000,-- Sk, ako aj rozhodnutie č. RP/55/2007 zo dňa 25.09.2007.

Poukazujúc na uvedené rozhodnutia rady, ktoré boli preskúmané Najvyšším súdom SR, ako aj prihliadnuc na odôvodnenie rozhodnutia odporkyne v časti výšky uloženej pokuty, dospel senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k záveru, že v súlade s § 250q ods.2 OSP v spojení s § 250l ods.2 OSP, §250j ods. 5 OSP a § 250i ods. 2 OSP uloženú pokutu 33 000 € zníži

vzhľadom na fakt, že žena z príspevku je známa len určitému okruhu osôb (obec B. a jej okolie), nie je osobu známou na celom území Slovenskej republiky.

Rovnako súd prihliadol na už uvedené iné prípady, v ktorých navrhovateľka porušila povinnosť obsiahnutú v § 19 ods.1 citovaného zákona, a konštatuje, že porovnaním posudzovaných skutkov dospel senát Najvyššieho súdu SR k záveru, že v tomto prípade ide o menej závažný prípad zásahu do ľudskej dôstojnosti z hľadiska jeho intenzity pri porovnaní napr. so skutkom oznámenia smrti blízkej osoby priamo autorom príspevku v priamom vstupe. Pokuta stanovená súdom v dolnej hranici zákonného rozpätia vo výške 20 000 € je preto uložená v súlade so zákonom, pričom výška uloženej sankcie je odôvodnená závažnosťou správneho deliktu, za ktorý súd považuje obsah a formu spracovania príspevku, ktorý výrazným spôsobom, zasiahol do ľudskej dôstojnosti 49-ročnej ženy, jej dobrej povesti a dobrého mena, osoby, o zranení ktorej príspevok informoval. K zdôvodneniu trvania správneho deliktu ako je uvedené v rozhodnutí odporkyne s týmto sa súd stotožnil.

Z uvedených dôvodov senát najvyššieho súdu vo zvyšnej časti napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/38/2009 zo dňa 08.09.2010 potvrdil ako zákonné.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že nepriznal navrhovateľke náhradu trov konania, keďže v konaní mala úspech len čiastočný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 11. marca 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková